

thinget er Lovforslaget yderligere undergaaet nogle Ændringer. Disse Ændringer ere for en Del kun Redaktionsændringer og mindre væsentlige Ændringer, sigtende til at frembringe større Klarhed i Bestemmelserne. De enkelte Realitetsændringer, der ere foretagne i Landsthinget, ere efter min Mening, ialfsald med Undtagelse af en enkelt, ubetinget at regne for Forbedringer. Jeg skal derfor indskrænke mig til at berøre et Par enkelte Punkter, hvor jeg kunde ønske, at der i Lovforslaget, som det nu foreligger, var optaget lidt andre Bestemmelser end de, der nu foreligger. Det første Punkt er et i sin Tid meget omtvistet Punkt, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal tillades at indrette Beboelseskjældere, et Spørgsmaal, der særlig har været Gjenstand for omfattende Forhandling i Borgerrepræsentationen. Borgerrepræsentationen vedtog, at Beboelseskjældere ikke fremtidig skulde indrettes, men det er ganske sikkert, at der kan gøres og er gjort meget vigtige Indvendinger gjældende mod en saa radikal Bestemmelse, og jeg for mit Vedkommende, som i den nævnte Forsamling har stemt for, at der ikke maatte indrettes Beboelseskjældere, indrømmer, at Spørgsmaalet stiller sig ikke saa lidet tvivlsomt. Det, der jo navnlig paaberaabes som Grund for, at Indretningen af Beboelseskjældere skulde afkaffes, er jo de sanitære Grunde; men jeg tror neppe, at det kan siges at være fuldt godtgjort, at Kjældere som saadanne virkelig ere skadelige for Sundheden. At daarlige Kjældere ere det, er en Selvsølge, men det Samme gjælder selvsølgelig om Stueetagerne i Huse, der ere opførte paa daarlig Grund, og hvor der ingen Kjælder er. Man har andre Steder, hvor man har søgt disse Forhold statistisk oplyste, f. Ex. i Breslau, konstateret det ret mærkelige Resultat, at Stueetagerne synes at være mere usunde end Kjælderne, Noget, der ved første Øiekast er meget overraskende, men som formentlig maa skrives sig derfra, at man netop i adskillige daarlig beliggende og daarlig byggede Huse ikke har Kjældere, og hvor derfor Stueetagerne blive særlig usunde. Jeg tror, det vil være meget vanskeligt statistisk at godtgjøre, at Kjælderleilighederne som saadanne ere ødeleggende for Sundheden. Det, som derfor bør være Hovedsagen, bliver i ethvert Tilfælde at sikre, at Beboelseskjælderne blive af saa god Befastelse som muligt, og at navnlig Alt, hvad der med Sikkerhed kan siges at være skadeligt for Sundheden, søges fjernet. I den Retning tilfredsstiller det foreliggende Forslag mig ikke ganske. Der blev i Borgerrepræsentationen forud for Afstemningen over, om man overhovedet skulde have Beboelseskjældere eller ikke, vedtaget et Forslag, som gik ud paa at løfte Beboelseskjælderne noget mere op, end det hidtil har været Tilfældet, og navnlig at skaffe dem bedre Lys og højere Vinduer over Jorden. Det forekommer mig, at det vilde være ønskeligt, naar

man fra Regjeringens Side ikke fandt det rigtig at blive staaende ved den af Borgerrepræsentationen anbefalede Bestemmelse om, at der ikke maa indrettes Beboelseskjældere, da at tage den subsidært vedtagne Bestemmelse vedrørende disse Kjælderes Beliggenhed og Højde, idet det i Borgerrepræsentationen blev vedtaget med 25 St. mod 4, at Beboelseskjældere skulde have en Højde af $2\frac{1}{2}$ Alen over Jordlinien, medens der her i Forslaget kun staar 2 Alen, og at Gulvfladen skulde være mindst 3 Alen over daglig Vande, medens der i Forslaget kun staar 2 Alen. Jeg tror, at disse to Bestemmelser vilde virke til at skaffe betydelig bedre Forhold tilveie i Beboelseskjælderne, at de vilde indskrænke det Terrain, hvor Kjældere kunne anbringes, og vilde bidrage til, at kun en ringere Del af Kjælderrummet bliver under Jordfladen, og at der navnlig bliver Plads over Jordfladen til et Vindue af samme Forhold og Størrelse, som ellers benyttes i andre Etager. — Der er endvidere en anden Bestemmelse, som Borgerrepræsentationen ogsaa havde faaet indsat i Lovforslaget med alle Stemmer mod 3, og som Regjeringen ogsaa havde accepteret, men som Landsthinget har gjort Forandring i, og det er det Punkt, jeg før sigtede til, naar jeg sagde, at det forekom mig noget tvivlsomt, om den i Landsthinget fættede Ændring kunde siges at være en virkelig Forbedring. Det er nemlig den Bestemmelse, som indeholdes i det oprindelige Regjeringsforslags § 45, at Mure, som begrænse Beboelsesrum, ikke maa afpudses før end 6 Uger, efter at Bygningen er bragt under Tag; ere Murene opførte i Maanederne fra Oktober til Marts inklusive, forlænges Tidsrummet til 2 Maanedes. Denne Bestemmelse er i Landsthinget udgaaet, og man har i Stedet derfor indsat en Bestemmelse i en senere Paragraf, nemlig § 73, som gaar ud paa, at før end Bygningen tages i Brug, skal der erhverves Bygningsinspektørens Attest for, at Beboelsesleilighederne ere saa udtørrede, at de uden Skade for Sundheden kunne tages i Brug, og der søies til, at denne Attest maa ikke begrundes alene paa Beboelsesleilighedernes Udseende paa den paagjældende Tid, men der bør tillige tages Hensyn til den Arbejdsmaade, der er fulgt, og den Aarstid, som er benyttet til Arbejdet Udførelse. Den Tanke, som ligger til Grund derfor, er vistnok i sig selv ganske rigtig, nemlig at en almindelig Bestemmelse ikke er fuldt passende, selv ikke, naar den bestemmes forskjelligt efter de forskjellige Aarstider, fordi det tillige i høi Grad beror paa de Veirforhold, hvorunder Bygningen opføres, om Tilladelse bør gives noget før eller noget senere. Men jeg tror dog, at det vil være rigtig, om man, selv om man bliver staaende ved Landsthingets Affattelse af Lovforslaget i dette Punkt, sik indskudt i § 73 en Passus, som satte en Minimumstid, der skulde være hengaaet, inden denne Pudsnings fandt Sted. Dette vilde sikkert i ikke